

Csihák György (Zürich):

Zárszó

Elnök Úr!

A megnyitónál azt mondtam, hogy arról fogok beszélni, amit gondolok. Most arról fogok beszélni, amit nem gondolok. Mert például nem gondolom azt, hogy ennyi igazán kiváló s mindegyik a maga nemében páratlanul jó előadás után – ki vagyok én, hogy ezt még méltassam. Ott fönt [Szent István és Szent László képére mutat a festett üveglakon] van két példaképünk, nagyon szépen. Nos, igazából őket kell kövessük, és az ő példájukat. Én nem követem, megint azt mondom, hogy nem követem, mert egyszer már valaki figyelmeztetett arra, hogy ne akarjal Jézus Krisztus lenni, mert úgy fogsz járni, mint ő.

Tehát most is tiltakozom az ellen, hogy én értékeljem, mérlegeljem, kiértékeljem azt, ami itt elhangzott. Nagyon bízom benne, hogy ezt helyettem sokan meg fogják tenni. Ugyanis a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadja, olvashatóvá és meghallgathatóvá teszi kinek-kinek a teljes előadását videón és szövegszerűen az általa rendelkezésre bocsátott terjedelemben. Megjelenik tehát digitálisan az [Acta Historica Hungarica Turiciensia](#) hasábjain az OSZK Elektronikus Periodika Archívumában és a ZMTE [Elektronikus könyvtárában](#) Darai tanár úr szerkesztésében, akinek köszönöm, hogy ezt az igen-igen nehéz szerkesztői feladatot elvállalta, hogy mindannyian örömeinket lelhessük azokban a nagyszerű gondolatokban, amelyek itt elhangzottak.

És utoljára még egyszer: megköszönve a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek, hogy ezt a lehetőséget megadta. És természetesen nagy köszönöm az előadóknak, mindegyiknek kivétel nélkül, egyformán és egysúllyal, és egyenrangúan, hogy eljöttek, vállalták, megtették, és ezt a – énnékem – páratlanul szép élmény megszerezték ezen a két napon, hogy végighallgathattam őket. Azt kell mondjam, hogy Isten fizesse meg!

Köszönöm szépen.

